

KRISTAUS KARALIAUS

LĀTVAS

No. 20. Mt. XVII

Gegužēs-May 15, 1937

SEKMINIŲ SEKMADIENIS

L E K C I J A

Apd. 2, 1-11.

S EKMINIŲ DIENAI atėjus, visi buvo draug toje pačioje vietoje. Štai ūmai pasigirdo iš dangaus ūžimas, lyg kad kilstančio smarkaus vėjo, ir pripildė visus namus, kuriuose jie sėdėjo. Jiems pasirodė pasidalinę tarsi ugnies liežuviai, ir ant kiekvieno iš jų nusileido po vieną. Visi jie pasidarė pilni šventosios Dvasios ir ėmė kalbėti visokiomis kalbomis, taip kaip šventoji Dvasia jiems davė prabilti. Jeruzalėje buvo apsigyvenusių žydų, žmonių dievobaimingų iš visų po dangumi esančių tautų tarpo. Kilus ūžimui, susiėjo minia ir nežinojo, ką manyti, nes kiekvienas girdėjo juos kalbančius savo kalba. Visi buvo begalo nustebę ir kalbėjosi tarp savęs: Štai, argi ne visi šitie, kurie kalba, galiliejiečiai? Tai kaip gi kiekvienas mūsų girdime savo gimtąją kalbą. Mes patiai, mēdai, elamiečiai, Mėzopotamijos, Jūdijos ir Kapadokijos, Ponto ir Azijos, Prgijos ir Pampylijos, Aigipto ir prie Kyrėnos esančiojo Lybijos krašto gyventojai, ateiviai romėnai, kaip žydai, taip ir naujatiečiai, krėtiečiai ir arabai, girdime juos mūsų kalbomis skelbiančius didžiūs Dievo veikalus.

E V A N G E L I J A

Jono 14, 23-31.

A NUO METU, Jėzus tarė savo mokytiniam: Jei kas mane myli, tas laikys mano žodžius; ir mano Tėvas jį mylės; mes pas jį ateisime ir pasidarysime pas jį buveinę. Kas manęs nemyli, tas mano žodžių nelaiko; žodžiai gi, kuriuos jūs girdėjote, ne mano, bet to, kurs yra mane siuntęs, Tėvo. Tai aš jums kalbėjau, pasilikdamas pas jus. Ramintojas gi, šventoji Dvasia, kurį Tėvas atsiųs mano vardu, jis jus viso išmokins ir primins jums visa, ką tik aš jums kalbėjau. Aš jums palieka ramybę, duodu jums savo ramybę; ne kaip pasaulis duoda, aš jums duodu. Tegul jūsų širdis nenusigąsta ir tenebijo. Girdėjote, kad aš jums sakiau: Aš einu ir ateinu pas jus. Jei mylėtumėte mane, jūs juk džiaugtumėtės, kad aš einu pas Tėvą, nes Tėvas didesnis už mane. Ir dabar aš jums tai pasakiau pirm, nekaip įvyko, kad įvykus tikėtumėte. Jau nebedaug aš kalbėsiuos su jumis. Nes ateina šio pasaulio kunigaikštis; manyje jis nieko neturi, bet kad pasaulis pažintų, kad aš myliu Tėvą ir taip darau, kaip Tėvas man įsakęs.

Pamokslas Sekminių Sekmadieniui

Bastūnas

Š IANDIEN rašomas pirmutinis Bažnyčios istorijos lapas. Apaštalai, pasilikę vienširdžiai maldoje su Jėzaus motina Marija, aukšto kambaryje, pasidarė pilni šventosios Dvasios, kurios atėjimo jie buvo laukę net nuo Dangun Žengimo dienos. Vos Šventajai Dvasiai nužengus, šv. Petras tuojau ėmė visiems susirinkusiems skelbti Kristaus mokslą, sakyti pamokslą. Apaštalai, gavę iš šventosios Dvasios stebuklingąją kalbų dovaną, nieko nelaukdami ėmė Kristaus apreikštąją tiesą skelbti Jeruzalėje bei platinti žmonėse. Taip Bažnyčios pasiuntinybė prasidėjo pasaulyje; pasiuntinybė, kuri niekad nepasibaigė ir niekad, iki amžių pabaigos, nepasibaigs. Taip Evangelijos tiesos praplito pasaulyje; taip jos ir mus

pasiekė; taip pasieks ir būsimasias kartas. Tajai Bažnyčios pasiuntinybei ir tosioms Evangelijos tiesoms atsirado pavoju pasaulyje, bet Viešpats Jėzus iš anksto buvo pasakęs: "Aš melsiu Tėvą ir jis jums duos kitą Ramintoją, kad pasiliktų su jumis per amžius, tiesos Dvasią, kurios pasaulis negali priimti."

Per kelias savaites, Apaštalai gyveno svajonių pasaulyje. Jų dieviškasis Mokytojas, Kurį jie buvo matę suimtą, nuteistą, nuplaktą ir, kaip kokį piktadarį bei galvažudį, prie kryžiaus prikaltą, dabar buvo sugrįžęs ir vėl juos mokino ir vedė tobulybės keliu. Jie Jį buvo matę, palytėję, su Juomi duoną laužę, vakarieniavę. Per keturiasdešimty dienų Jisai buvo Juos mokinęs, rengęs jų

būsiniems darbams.

Kristaus paskutiniai išsireiškimai visus nustebino. "Būsite man liūdytojai Jeruzalėje, visoje Judiejoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių." Ir vėl, "Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui."

Kokia pasiuntinybė! Tie, kuriems sunkus rankų darbas ir žuvavimas, žvejystė kur kas geriau pritiktų, siunčiami pasaulio nugalėti! Ar jų Mokytojas buvo pamiršęs, kokie jie nerangūs buvę tikėti tuo, ko Jisai juos buvo taip ilgai ir taip kantriai mokinęs, ar Jisai pamiršęs jų kiškiaširdystę, jų bailumą pavojaus metu, jų nenuskaitomas silpnybes, dėl kurių Jisai ne kartą turėjo juos išbarti ir vėl iš naujo juos, kaip mažus vaikučius už rankos vesti? Ne; Jisai nieko nebuvo pamiršęs, nes Jisai nemaršus, bet Jisai žinojo, kad jų nežinojimas, jų baimė, silpnybė ir baugšaširdystė dingtų dingtų kaip tik Šventoji Dvasia pasirodys.

Prieš Šventajai Dvasiai nužengiant, jie duris ir vartus užsirakinę ir užsiraišioje drebėdavo dėl žydų baimės; o dabar, Šventajai Dvasiai nužengus, jie nieko nesibijojo; net ėjo į pačią žydų šventovę skelbdami, kad tas Pats Jėzus, Kurį jie buvo prie kryžiaus medžio prikale, dabar Pats prisikėlė ir minioms ne kartą pasirodė, ir kad "neduota žmonėms kito vardo po dangumi, per kurį mes turėtumėm būti išgelbėti."

Šitie silpni, kuklūs darbo žmonės, kuriems jų Viešpats taip tankiai buvo sakęs, "Argi dar neturite išmonės? Kodėl neišmanote?" dabar, vienoj akimirkoj supranta visas tiesas, kurias Jisai per tris metus jiems kalte buvo kalęs. Tiesiog savam kaily netverdami, jie dabar ėmė skelbti Kristaus tiesas pasauliui. Jie viską paliko, viską pamiršo, nieko daugiau nežinojo nė nemorėjo žinoti, kaip tik žodį. Jiems viena terūpėjo: "Nes mes negalime nekaltai, ką matėme ir girdėjome." Jie turėjo ir kitiems pranešti tas linksmas naujienas, su kitais pasidalinti savo džiugsmu ir laime.

Šventoji Dvasia taip juos paveikė, kad Savo Apaštališkąją Dvasią jiems įkvėpė, kad visi apaštalai išsiskirstė po visą tada žinomą pasaulį. Visi pasaulio kraštai skambėjo skambėjo jų pamokslais. Jie žodžio paslaptį rado ne knygoje, neišmoko tam tikrose mokyklose, nepaveldėjo iš kokio garsaus pamokslininko ar mokytojo, bet, priėję prie pat šaltinio, rado Dievo širdyje, ir jie buvo meilės uždegti, už tai jų veidai buvo uždegti ir jų žodis įgijo patraukiančios galios.

Jų karšti ir meilės kupini pamokslai nu-skambėjo ne tik visame pasaulyje, ne tik didžiausiose salėse, aulėse, ne tik garsiausiose šventovėse, bažnyčiose, bet ir klausytojų širdyse.

Bet ar šita, viską ryjanti liepsna, tik žybtelėjus apaštaly širdyse, kaip puolanti žvaigždė, užgeso ir ant visados išnyko? Ar visas tas karštas uolumas baigėsi su apaštalais? Ar Bažnyčios priešai, užmerkę apaštalamis akis, užčiaupę jiems lūpas, tuo pat kartu ir užgesino tą meilės liepsną, sustabdė tą širdį, kurį meilės kaju taip kalė ir plakė ir kitas širdis mokino tos pačios meilės, ir kitoms siūlė tos dieviškos liepsnos, kuria jie visi degte degė? Ar mirtis tokia galinga, kad ji drįso ir pajėgė visa tai kirste nukirsti? Ar karštas toks didelis, toks gilius, kad jis tiek meilės galėjo praryti? Bažnyčios istorija duoda mums atsakymą. To apaštalavimo dvasia, ta meilės liepsna niekad neužgeso Dievo Bažnyčioje. Ji visados gyvuos, visados degs, liepsnos, kol bus širdžių uždegti, sielų išganyti.

Visados buvo ir bus širdžių, meile degančių, kurios, dieviškosios liepsnelės paliestos, paliks savo šeimynėle, paliks savo mylimuosius, paliks savo numylėtą tėvynę užkariauti nežinomus kraštus ir drąsiai žengti į svetimas šalis ir visur skelbti Kristaus Evangeliją. Tų širdžių vienintėlis ginklas — *Kristaus Evangelija*, kurią jos skelbia ir kuria jos pasitiki ir ginasi. Tokios sielos nevieno smūgio, nevienos žandinės susilauks, jos bus persekiojamos, kaip kad dabar Rusijoje, Vokietijoje, Ispanijoje, Kinijoje ir pan. Bet kas joms darbo? Jos bus persekiojamos, žudomos dėl Jėzaus vardo. Ką jos paiso! Kaip pirmieji apaštalai, jos džiaugsis, kad esančios vertos kentėti ir mirtis dėl Jėzaus. Jos su džiaugsmu lies savo kraują ir palaistys savo kapus krauju, kad tikėjimo sėkla, Šventosios Dvasios įsodinta gėlė žydėtų ir bujotų. Iki pasaulio pabaigos Dievo Dvasia įkvėps išrinktomis sieloms šitą, jokiu pasaulio malonumu neužgesinamą sielų troškimą.

Nemaža mūsų žmonių mano, kad Evangelijos skelbimas, tikėjimo platinimas, Kristaus apaštalavimo užlaikymas, visko atnaujinimas Kristuje tai vien kunigų darbas, vien dvisiškių pareiga. Tai, toli gražu, visai netiesa. Kiekvienas žmogus, nežiūrint nei mokslo, nei luomo, yra Paties Kristaus pašauktas ir įpareigotas būti apaštalu, tiesos skelbėju, Evangelijos platintoju. Tai kiekvieno mūsų pareiga. Mes visi, be jokios išimties, esame

savo brolių sargai, ant mūsų pečių krinta pareiga parodyti, išreikšti meilę savo artimui, rodydami jam kelią į Dievo pažinimą ir tarnystę, ir, sykiu su savimi, jį vestis tobulybės keliu. Jeigu mes mylime savo artimą, kaip patys save, tai ar mums neprivalo stengtis jam parūpinti tų dovanų, tų Šventosios Dvasios gėlių, kuriomis patys džiaugiamės? Iš Vatikano aukštybių, jau seniai suskambėjo išmintingai įtikimas žodis: "Katalikiškoji Akcija yra pareiga." O taip elgdami, pildysime tą Katalikiškosios Akcijos pareigą pilnaja to žodžio prasme.

Kasdien "Viešpaties Maldoje," "Tėve Mūsų," meldžiamės, prašome ir veliname "ateinie Tavo karalystė." Kaip ji ateis? Ar gana mums jos tik laukti, tik geisti, tik norėti? Ar kas drįs sakyti, kad mums nėra pareigos visomis galiomis stengtis tą karalystę platinti pasaulyje?

Pirmieji krikščionys buvo įsitikinę, kad jie visi esą apaštalai, kad visiems reikia stoti į pirmasias eiles ir skelbti Dievo žodį. Nevienas Romos generolų, kapitonų išmoko tą kryžiaus pamoką iš eilinio prasčiokėlio karininko, neviena Romos dama rado tikrąjį tikėjimą, neužgesinančią ir neužgesinamą šviesą, už tai kad josios tarnaitė ar vergė drįso pasisakyti esanti Kristaus sekėja. Savo maldomis, savo kalbomis, savo gyvenimu, savo pavyzdžiu, jie traukte traukė visus prie Kristaus mokslo ir Išganytojo meilės. Pirmiesiems krikščionims neskelbti, neįgyvendinti Kristaus mokslą, tikėjimą buvo tas pat, kaip nuo tikėjimo visai atsisakyti, atpulti. Jie nepripažino jokios, taip vadinamos pusiausvyros, kuria šiandien daug kas mūsų teisinasi, nes jų jų ausyse aiškiai skambėjo Kristaus žodžiai: "Kaš ne su manim, tas prieš mane; ir kas nerenka su manim, tas barsto." Už tai jų jų šūkis buvo: Ar Apaštalai ar apostatai; Ar pirmtakūnai ar atskalūnai!" Tiktai tokis griežtas ir neatšaukiamas nusistatymas gali išaiškinti, kodėl Bažnyčia taip sparčiai žengė pirmyn, kodėl iš dvylikos prasčiokėlių susidarė šimtai tūkstančių, kodėl net Kristus galėjo prižadėti, kad "pragaro vartai jos nenugalės."

Visi esame Paties Dievo pašaukti dalyvauti tame išganymo darbe. Kas, iki šiol, yra mūsų nuveikta? Ar nors vieną avelę esame atvedę į avidę? Ar nors viena siela meilės liepsna užsidegė nuo mūsų meile degančios širdies? Ar nors vienas kitatikis pasirijo geriau gyventi, arčiau prie Kristaus pris-

glausti, už tai kad mūsų geras pavyzdys ji pamokino, jam parodė mūsų tikėjimo prakilumą, aukštumą, šventumą? Jeigu mūsų širdys degtų tokiu karštumu kaip degė pirmųjų krikščionių širdys, šiandien nebūtų klaidatikių, kitatikių, laisvamanių, šliuhtarinių ir pan., nes visi būtų vienos minties, vienos meilės ir vienos Bažnyčios. Jau šiandien būtų viena avidė ir vienas piemuo!

Ta pati Šventoji Dvasia, kuri nužengė ant apaštalų, nužengė ir ant visų mūsų. Tat melskime Šventąją Dvasią, kad ji vestų mus, stiprintų mus, padarytų mus pilnus to švento ir uolaus užsidegimo platinti Dievo karalystę visam pasauly. Amen.

Marija — Nusidėjėlių Užtarytoja

KAD Marija yra geriausia nusidėjėlių užtarytoja, parodo sekantis atsitikimas su viena Fonte Eraldo vienuole, vardu Beatričė, kaip pasakoja Cezarijus ir tėvas Rho. Toji vienuolė, pageidimų pergalėta, sumanė pabėgti. Vieną dieną, nuėjusi pas Švč. Panelės Marijos paveikslą, padėjo vienuolyno raktus (nes ji buvo durininkė) ir pabėgo. Nuėjusi į kitą miestą, tapo vieša paleistuvė.

Taip išgyveno penkiolika metų. Ten būdama netyčia sutiko vienuolyno tarną. Manydama, kad jos nepažins, paklausė ar pažįstas seserį Beatričę. "Gerai ją pažįstu," atsakė, "ji šventa vienuolė ir dabar yra naujuokių mokytoja.

Išgirdusi tokią kalbą ji nebežinojo ką manyti; todėl persirėdė ir nuėjo į vienuolyną, kad patikrinus. Atėjusi, paprašė pašaukti seserį Beatričę. Štai jai pasirodė Švč. Panelė, kokia buvo ant paveikslo, prie kurio buvo palikusi savo rūbus ir raktus. Dievo Motina šiaip į ją tarė:

"Beatričė, žinok, kad norėdama užslėpti tavo gėdą, aš esu paėmusi tavo išvaizdą ir per penkiolika metų, kaip tu gyvenai toli nuo vienuolyno ir nuo Dievo, aš pildžiau visas tavo priedermes. Dukte, grįžk, daryk atgailą, mano Sūnus, tavęs laukia, ir pasistengk geru gyvenimu išlaikyti gerą vardą, kurį aš tau esu nupelnusi."

Tai pasakiusi Marija išnyko; o Beatričė, pasilikusi vienuolyne, dėkinga Marijai už tokį gailestingumą, šventai gyveno, ir prieš mirtį visa yra apsakiusi didesnei Dangaus Karalienės garbei.

(Iš Šv. Alfonso Liguori knygų "Le Glorie De Maria")

Nesuvaldytas Liežuvis

J. Kuprevičius, M.I.C.

VISI kūno nariai yra žmogui reikalingi. Vienu ar kitu būdu jie teikia pagalbos ir padeda jam atlikti gyvenimo pareigas. Sutverdamas žmogų, Dievas matė kas jam naudinga, todėl Jis žmogui ir suteikė tuos dalykus. Viskas kas išėjo iš galingojo Viešpaties yra gera, ir jeigu Jis ką davė žmogui, šis turi pilną teisę juo naudotis, tačiau ne taip, kaip jam patinka, bet sulig Dievo valios. Tiesa, kiekvienam duota laisva valia, nes Aukščiausias nė vieno nepriverčia vienokiu ar kitokiu būdu vartoti Jo suteiktas dovanas, bet deja tam, kuris nepaiso Dievo surėdymų ir paniekina Jo gėrybes. Jei visa ką žmogus turi, yra suteikta Aukščiausiojo, tai, ar neteisinga, kad kiekvieno kūno sąnario judėjimas turėtų nešti Dievui garbės? Kaip skaudu darosi, kai pamatai, kad dažnai priešingai dalykai vyksta! Paimkime, pavyzdžiui, vieną mažą kūno sąnarį — liežuvį. Kas gali aprašyti, kiek gero kalba suteikė visai žmoniškai, bet iš kitos pusės nesuvaldytas liežuvis nevieną brangią sielą amžinai prazūdė.

Per ištisą Kristaus viešąjį gyvenimą Jo kalba buvo šventa: ji teikė žmonėms paguodos, suraminimo. Tūkstančiai šventųjų pasekė Jo šventąjį pavyzdį. Kiek misijonierių išvyko į svetimas šalis, kad per tą sąnarį — liežuvį skelbtų Kristaus meilę! Kokį šventą bei kilnų darbą kunigai mūsų šalyje atlieka, sakydami pamokslus ir duodami patarimus nuvargusiai žmoniškai! Tačiau, nežiūrind visų šių gražių pavyzdžių, didelis žmonių skaičius praranda amžiną laimę, nes nenori liežuvį suvaldyti. Kristus kybodamas ant kryžiaus ištariė šiuos žodžius savo žudytojams: "Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką darą." (Luk. VI, 34), o visai netoli Jo buvo keikiantis latras ir melaginga žydų minia. Pasaulyje pilnas tokių žmonių, kurių tikslas, rodos, būtų vien žeminti bei niekinti artimo gerą vardą neišmintingai plepalais. Deja tai šeimai, kurioje randasi melagių, apkalbėtojų, šmeižikų! Vyras tampa moters neapkenčiamas, o moteris apsunkena vyrą ir vaikų gyvenimą. Barniams, muštinėms, netvarkai

nėra galo tokioj šeimoj. Vyras nori tarti paskutinį žodį, žmona nenori pasiduoti, o vaikai su ilgais liežuviais bėgioja gatvėmis ir pasakoja nereikalingus dalykus visai nepaisydami teisingumo. Plepus liežuvis ne vieną šeimą suardė, tačiau jo naikinimo darbu dar nesimato galas. Šventoji Dvasia per šv. Raštą aiškiai pasako, kiek žalos tas sąnarys gali padaryti: "Liežuvis sunaikino turtingųjų stiprus miestus ir didžiųjų vyrų namus suardė. Jis sutriuškino žmonių jėgas ir tvirtas tautas išblaškė." (Eccelus. XXVIII 17-18). Piktas liežuvis nežiūri ar užgaus kitą ar ne. Jis kaip aštrus kardas kerta ir palieka giliai, kartais neišgydomas žaizdas.

Kyla klausimas, koku būdu toks mažas sąnarys pajėgia padaryti tiek skriaudos? Štai kaip. Išgirdo plepus asmuo apie vieną savo artimo nuodėmę bei prasikaltimą. Vos jis išėina iš namų: jau giminės, kaimynai, prieteliai ir neprieteliai viską smulkmeniškai su papildymais žino. Kartais toki asmenys išgirdę arba skaitę pramanytus šmeižimus apie kunigus bei Bažnyčią, tuojau turi pranešti savo pažįstamiems. Neveltui pranašas taip griežtai kalba kaslink tokių žmonių, sakydamas: "Jie turi liežuvius kaip žalčio, o gyvatės nuodai paslėpti po jų lūpomis." (Ps. CXXXIX, 4).

Todėl susipraskime. Žinokime gerai, kad mums nepriklauso, nei teisti, nei smerkti, nei apkalbinėti, nei jokių kitu būdu žeminti savo artimą. Prisiminkime tą įvykį aprašytą šv. Rašte kai žydai norėjo su akmenimis užmušti prasikaltusią moteriškę. Ką Kristus jiems pasakė? Jis sakė: "Lai tas pirmas meta akmenį, kuris neturi kaltės." Visi žydai išsiskirstė. Nė vienas jos nepalietė, nes jų sąžinė jiems išmetinėjo jų kaltes.

Sekime Jėzaus paliktą pavyzdį! Visuomet žiūrėkime, kad mūsų kalba apie artimą būtų gera, dora. O jei kartais pasitaiko reikalas ką nors apie jį pranešti, būkime atsargūs, ir pasakykime tik tiems, kurie būtinai turi tai žinoti.

Parašė Rev. Daniel A. Lord, S.J.

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Ką Bendra Turi Katalikybė ir Komunizmas?

Gerb. Tėvelio Juozapo A. Karaliaus premijuotas vertimas

PENKIOS DEŠIMT metų tam atgal, kiekvienas, kurs norėjo revoliucijos, galėjo nusipirkti iš keletos desėtkų kurstytojų agitatorių siūlomus būdus revoliucijai sukelti. Nes tada desėtkai tokių kurstytojų siūlijo pirkimui pasaulines revoliucijas. Ir kiekviena revoliucija buvo užtikrinta padaryti perversmą pasaulyje.

Mokslinė revoliucija buvo skelbta su pilnu prižadėjimu bei užtikrinimu, kad kuomet "moklininkai" turės visa savo rankose, tuomet mes čia, žemėje, turėsime rojų su visais smagumais ir patogumais, ir ragausime to visa, ką tik mūsų širdis trokšta ir norės, kad gyvenimas būtų saldus ir patenkinantis visus. O sufragistės užtikrino, kuomet kaip skubiai moterys įgys teisę balsuoti, mes būsime laimingi, turėdami tinkamą valdžią, geriausius valdininkus, ir rožės žydės balsavimo vietose. Visuotini mokytojai tikrino, kuomet kiekvienas išmoks skaityti, rašyti, ir žinos muzikos istoriją, tai tuomet bus ramybė žemėje, inteligentiškumas aukštose vietose, ir apsauga visiems.

Revoliucijos keičiasi

Metams einant, minimų trijų revoliucijų esmė, su keliomis kitomis revoliucijomis, pasikeitė. Mes visgi sutinkame, kad sakomi moklininkai nuveikė stebėtinų dalykų: matuodami erdvę, patirdami paslapčių iš visatos, pažabodami gantos jėgas, nugalėdami ligas. Tačiau, ta pati mokslinė revoliucija, kuri davė tų palaimų, karą irgi padarė taip baisų, kad tankai ir bombos ir nuodingi gazonai ir ugnies skleidimai — jei tik jie būtų paleisti, grumoją sunaikinti mūsų civilizaciją. Ir tų mokslininkų išradimai iš darbo išmetė darbininkų milijonus.

Moteris sufragistė nuėjo visuotino sufragizmo keliais. O neteisybė dar tebėra bendra valdžioje; graftas bei kyšiai laisvai plinta; ir moterų dauguma, kaip ir vyrų dauguma, balsuoja, ir balsuoja, pačios nežinodamos už ką balsuoja.

O visuotinas mokymas padarė galimu visiems mūsų moderniams vyrams ir moterims, kad galėtų skaityti literatūros klasikus ir is-

toriją, taip pat išmokslino gabius kriminalistus taip gerai, kad nė policijos pajėgos, nė teismo įtaka, negali jų pagauti ir negali jų palaikyti, kuomet sugauna. Mūsų išlaidos, skiriamos kriminalistų teismams, yra didžiausios, ir mes turime mokėti. Ir išsimokslinęs kriminalistas sunaudoja savo mokslą, kad iš kriminališkos piktadarybės turėtų sau tikrąjį mokslą ir dailųjį meną.

Dvi revoliucijos liekasi

Iš tų revoliucijų, kurios 50 metų atgal žadėjo utopijas, visos dingo ar jau yra diskredituotos, arba nebetikima į jas, o pasiliko tik dvi. Šiandien tik į dvi revoliucijas rimtas protautojas tekreipia dėmesį. Jis gali pasiskirti tarp pasaulio revoliucijos, kuri yra Komunizmas, ir pasaulio revoliucijos, kuri yra Katalikybė.

Aiškiausiai matomas skirtumas tarp tų dviejų revoliucijų yra tas, kad Komunizmas yra daug labiau konservativė revoliucija.

Protestantizmas, žinoma, daugiau nebėra pasaulio revoliucija. Tikrumoje, jis niekada neturėjo pasaulio, kaipo savo dirvą. Protestantizmas buvo pavienių tautų sukilimas, iš kurio kilo Vokiečių Liuteranizmas, Anglijos bažnyčia, Škotų santarybininkai, Šveicarių kalvinistai, Prancūzų Huguenotai — kur pirmiau visa buvo katalikiška arba Visuotina Bažnyčia. Judaizmas nėra revoliucija, bet yra prispaustos tautinės grupės kova, kad išlikti tyru ir vieningai išlaikyti tautinės tradicijas ir ypatybes.

Tačiau, Komunizmas ir Katalikybė yra pasaulio kultūros — [mažiausia, pagal jų reikalavimų. Jos yra kultūros, religijos, gyvenimo sistemos, kurios reikalauja valdyti ar artimai daryti įtaką žmonėse, ir veikti tame visame, kas liečia auklėjimą, valdžią, pramonę, moterystę, poilsį, meną, muziką, teatrą, ir visa.

Net ir Fašizmas, kurs pasirodo esąs trečioji revoliucija, tikrai yra intensyvio nacionalizmo naujoji forma ir senųjų neapykantų ir kentimų palaikymas. Italai, kurie pirmiau buvo nuoširdūs ir pagarsėję meniškios tautos ypatybėmis, Fašizmas jų veidus nukreipė

prieš pasaulį. Fašizmas Vokietijoje tautiškai srovines ypatybes iškėlė į viršūnes, atmetant kone visus kitus gaivalus, ir arijanizmas tapo tos rasės kultas ir kraujas ir tauta.

Panašumas ir skirtingumas

Atsitinkant netikėtuose dalykuose, Katalikybė ir Komunizmas eina žingsnis į žingsnį, iš vien. Tačiau, esme labai skiriasi ir nebendruoja.

Panašumo ir skirtingumo punktus galima lengvai pastebėti ir patėmyti.

Ginčai tarp tų dviejų revoliucijų kyla ne dėl savasties klausimo. Žmogus gatvėje, paklaustas pašikinti, kas yra komunistas, be abejonės, pasakytų, kad komunistą vadintų tą, kurs tiki, kad centralinė srovė turėtų laikyti ir valdyti visą savastį, taip kad tuomi ant visada prašalinus asmeninės savasties pavojų ir pagundą.

Jei tokis būtų galutinas paaiškinimas, tada katalikas galėtų atsakyti: "Tuomet vienišeliai praktikuojanti komunistai pasaulyje tebuvo tik katalikai." Kuomet Rusija skubiai eina atgal į prityrimus, į dirbtuves, į kapitalo metodus ir principus, praktiškų komunistų didelės grupės, tame supratime, kur tik egzistuoja Katalikų Bažnyčia, yra Bažnyčios prašmatniausi nariai. Pirmieji krikščionys pratinosi savasties laisvu komunalium arba bendru valdybu! Jų visos gėrybės buvo pavestos į bendrą fondą ir vartojamos visų ir skiriamos visiems. Šiandien, kiekviena religinė vienuolija pratinasi neva Krikščioniškojo Komunizmo, būtent: Nė vienas iš vienuolijos narių neturi savasties: neturto įžadu visi atsisako nuo teisės turėti asmeninę savastį; jie suvienija visas savo gėrybes, kurios jiems priklauso, ne kiekvienam atskirai, bet visai grupei, arba bendrijai ar vienuolijai.

Savastis užtikrina laisvę

Tačiau, katalikas ekonomistas labai gerai žino, dėl ko taip daroma ir žino visas sekmes. Pirmieji krikščionys atidavė savo savastį, kad galėtų laisviau veikti apaštalių nuožiūra, ir kad galėtų eiti ir grįšti su didesniu ne kaip kareivio klusnumu kristaus darbuotėje, kad būtų netrukdomi savasties valdymu ar dažiūrėjimu, kad nebūtų rūpesčio apie valgį ir nakvynę. Vienuoliai ima neturto įžadą, nes kartu jie ima ir klusnumo įžadą. Kuomet žmogus neturi savasties, kuomet jis atsiduoda bendrijai dėl valgio ir darbo ir įrankių, jis atsisako laisvės dalies. Tai vie-

nuoliai daro laisvai, nes nori būti atsidavę savo perdėtiniams tame, į ką jie tiki, kad tai yra daroma dėl Kristaus.

Tarp daugelio sistemų

Taigi, katalikas ekonomistas gan gudriai sako komunistui: "Nors atsisakymas savasties ir teisės į savastį, susidedant kai kurioms apystovoms galėtų būti pratimas vertas pagarbos, tai reiškia visišką laisvės paaišą." Belloc'as, dešimt metų atgal, pranašavo, kad jei socializmas (nes tada dar nebuvo tikrojo komunizmo) taptų bent kokios valstybės pratimas, ta valstybė paliktų vergijos valstybė. Kadangi, jei valstybė turi visą savastį ir turtą, ji yra vienintelis darbdavis. Taigi, tada piliečiai turi paprastą pasirinkimą: jie dirba tai valstybei, tam vienam darbdaviui, arba jie badauja. Atsisakant savasties teisės, jie atsisako savo laisvės. Tikrumoje taip įvyko Rusijoje: vienas gaspadorius, vienas perdėtinis, vienas darbdavis, būtent, valstybė; ir atsitiktų tau blogas laimikis nepatikti gaspadoriui, pats visai netektum darbo.

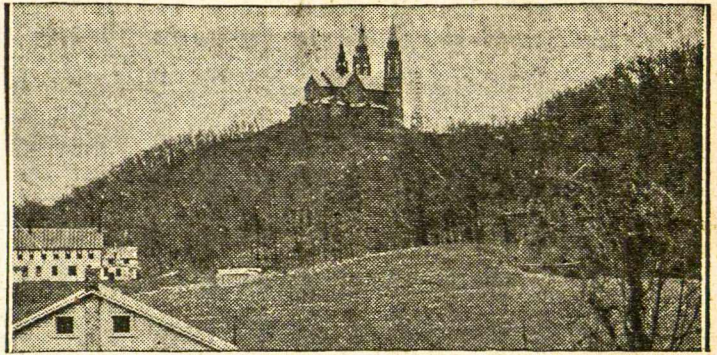
Tarp katalikybės ir komunizmo nesutikimas nesiremia politinėmis sistemomis. Bažnyčia gyvena po valdžios kiekviena forma, kaip autokratija, demokratija, taryba iš dešimties, konstitucijine monarkija, imperializmu, aristokratija, respublika. Ji išmintingai pažino, kad geroji valdžia laikosi viršutinių formų tų, kurie vykdo tas formas. Teisingas aristokratas, gali kraštui duoti geresnį valdymą nekaip sugedusi demokratija. Mažumos tironija gali sunaikinti laisviausią konstituciją ir pasmaugti plačiausiai įsigalėjusias politines galybes.

Nepasitikėjimas diktatoryste

Tačiau, katalikybė, ne kaip komunizmas, nepasitiki diktatoryste. Komunistas tiki, kad pasaulio revoliucija bus įvykdyta per proletariato diktatorystę. Iš principo, katalikybė prieštarauja prieš visas pastovios diktatorystės formas. Niekada nebuvo "karalių dieviškoji teisė" laikoma kaipo katalikų teorija arba principas. Kuomet protestantas Jokūbas I plėtė tokį keistą mokslą Anglijoje, tai katalikų Suarezas ir Bellarminė pagrįso moderninės demokratijos principus Ispanijoje ir Italijoje. Diktatorystės remiasi dideliu nepasitikėjimu gabumams vyrų ir moterų, norinčių valdyti savo reikalus; katalikybė tiki į atskiro asmens esminę pagarbą ir atsakomybę. Diktatorystė per daug duo-

KARMELITŲ VIENUOLYNAS HOLY HILL, WIS.

Netoli Hartford, Wis., ant aukšto kalno Holy Hill Karmelitai baigia statyti vienuolyną. Dabartiniu laiku vienuolyno vidus remontuojamas. Vienuolyno apylinkės vaizdas nepaprastai gražus. Pakalnėje, miškelyje, yra Kryžiaus Keliai (stacijos), kuriuos ypač sekmadieniais žmonės gausiai vaikščioja.

da galybės vienam žmogui arba klasei; katalikybė tiki, kad valdiža eina iš žmonių ir savastis priklauso jiems.

Viršum to, katalikybė savo gyvenimo ilgoje istorijoje patyrė blogas pasekmes ir pavojus koncentracijos galybės vieno asmens rankose arba partijos arba mažos diktatorinės grupės; iš tokios koncentracijos karas gali lengvai kilti; opresija ir išnaudojimas lengvai užkraunama ant didžiūmos; atskiro asmens pagalba ir teisės lengvai nuslopinamos.

O visgi čia dar ne kilsta kova ir panašumai tarp katalikybės ir komunizmo.

Tolygumo punktai

Pirmiausiai imsime panašumus.

Nieko nėra daugiau stebėtino kaip įvykis, kad katalikybė ir komunizmas abu kilo tolygiose apyvostose. Gana aiškiai istorikas mato tai, pridėdant žmogiškas aplinkumas, kuriuos apninka jų pradžia, kad katalikybė turėjo dieviškąjį ikūrėją ir per stebuklą malonęėjo pirmyn. Prie to dar katalikybė, kaip ir komunizmas, tiesiog išėjo iš sociopolitinės ekonomiškos sistemos sugriūvimo.

Laikai, mačiusieji krikščionybės kilimą, yra atidari mums, kurie žvelgiame atgal. Senieji dievai tapo išjuokti iš jų gyvenimo; religija trūnėjo; ir kadaigi populiaringi dievai pasirodė esą balvonai, neverti pasitikėjimo, aistringi, ir per daug žmogiški, tuomet kriptelėta į ateizmą ir agosticizmą.

Dienos buvo ekonomišškai liūdnos. Dideliausia savimeilė buvo vadų žymė. Cezaris kariavo su Galų gentimi ne dėl to, kad ta gentis būtų padariusi kokių blogumų, bet dėl to, kad jis reikalavo daug pinigų ir jų turėjo koskubiausiai gauti. Po karo, Cezaris grįžo į Romą su gana pinigų, kad nusipirkti aukščiausią valdžią imperijoje.

Plutokartų maža grupė aukštai sėdėjo ant minių sulinkusių kuprų, lėbaudami ir išdy-

kaudami. Vergija buvo visuotinas paprotys, ir iš žmonių kūnų ir sielų buvo atimti visi patogumai, kurie teko keliems esantiems Romos valdžioje pirkliais kunigaikščiams.

Tik vienu pėdu viršum vergo buvo darbininkas. Prapultis tarp išnaudotojo kapitalisto ir išnaudojamo darbininko vis smarkiau ir aršiau plito. Užmokesnis už darbą buvo menkas. Darbo apyvostovos buvo nepakenčiamos. Ir keletas naudojosi savo gabumais ir miklumais, kad kiti' dirbtų jų naudai.

Politiškas supuvimas buvo visuotinas. Kai kurie tapo provincijų gubernatoriais vien kad atgauti pralaimėtus turtus, užkraudami ant valdinių nepakeliamus mokesčius ir imdami papirkimus, kokius tik galėjo nučiupti. Valdvietės Romoje buvo atvirai perkamos ir parduodamos. Valdžia buvo mainoma už privilegiją arba leidimą gauti papirkimus.

(Bus daugiau.)

Amžinas Pavasaris

(iš A. Freytag, S.V.D.)

*Pavasario žeme, kokia tu graži!
Kiek žydinčio džiaugsmo tu teiki!
Bet liūdnąjį sapną vėl greit atneši,
Nubirs tie žiedeliai tau veikiai.*

* * *

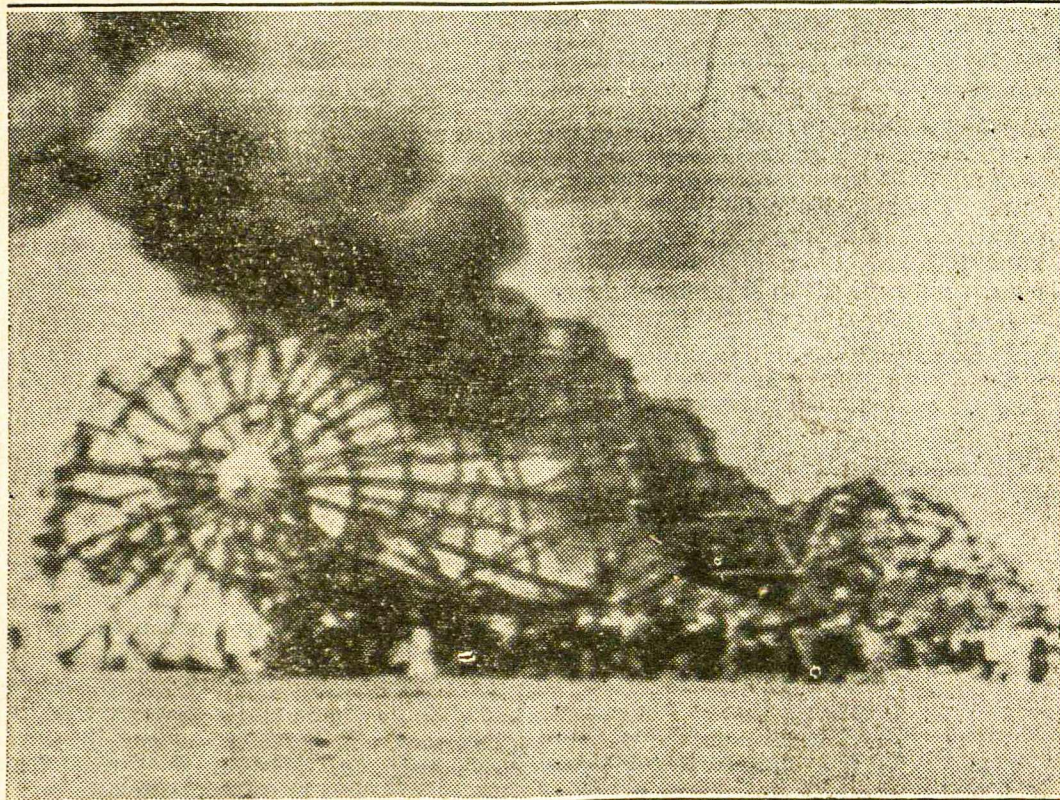
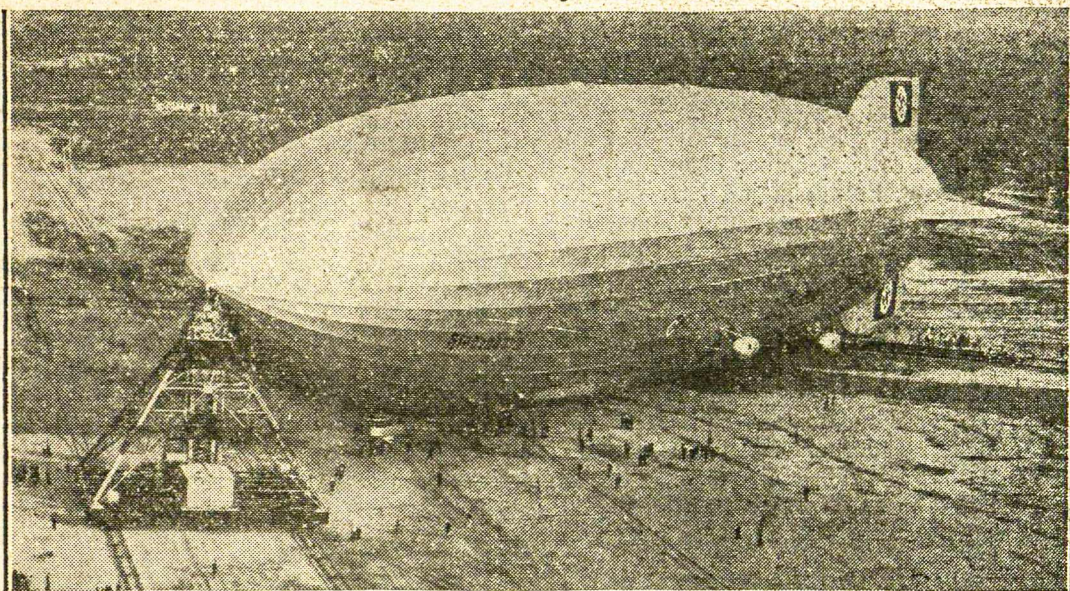
*Tik Tau, o Skaisčiausia, aukštybėj dangaus
Prie spindinčio amžino sosto
Pavasaris amžinas giesmės vis gaus,
Kur meilė žemčiūgus beklosto.*

* * *

*Tad eisim, keliausim pasveikint visi
Tą dangiškos meilės Leliją.
Kai amžina meilė sušvis mums šviesi
Pasveikinsim ten mes visi Ją.*

A. Tyruolis.

SUSPROGO ATSKRIDĘS VOKIETIJOS ORLAIVIS HINDENBURGAS

Praeito ketvirtadienio vakarą iš Vokietijos į Jungt. Valstybes atskrido milžiniškas orlavis Hindenburgas, kuris Lakehurst, N. J. airpote šalia prikabinamojo stiebo apie 300 pėdų aukštumoje staiga susprogo ir liepsnodamas nukrito į žemę. Jame buvo 39 keleiviai ir 61 įgulos vyrų. Su orlaiviu žuvo 35 asmenys.

SEMINARIJOS DIENYNAS — NUO 1934 M. IKI 1937 M.

Antanas A. Ignotas, M.I.C.

1934 m.

Rugsėjo 10 d.

Naujai atvykę broliai įsijuošę dirbdami, iš-
kėlė didelę aliejaus kubilą iš jau kasamų pa-
matų naujam Seminarijos sparnui. Būsimie-
ji klierikai tęsė kasimo darbą, kurį pradėjo
šių metų naujokai.

Rugsėjo 16 d.

Formaliai ir iškilmingai atidaryta pirmoji
Marijonų Amerikoje Lietuvių Dvasinė Semi-
narija. Iškilmingas Mišias atnašavo a. a.
Tėvelis Vincentas Kulikauskas, pirmasis nau-
josios Seminarijos rektorius. Didžiai gerbia-
mas Tėvelis Pranciškus Vaitukaitis pasakė
nepaprastai gražų pamokslą, pabrieždamas
Seminarijos didį reikalą ir reikšmę ir kvies-
damas visus uoliai prisidėti prie fondo, ski-
riamo Seminarijos patalpų padidinimui.

Rugsėjo 24 d.

Mokslo metai formaliai prasidėjo.

Lapkričio 15. d.

Nepaprastas svečias apsilankė mūsų Kal-
neliuose. Turėjom progos pasveikinti Jo
Ekscelencija Vyskupą Teofilą Matulionį.
Pagerbtuvėse susrinko 34 kunigai — vietiniai
tėveliai Marijonai ir didžiuma Chicagos apy-
linkės kunigų.

Gaila buvo mums, kad Jo Ekscelencija ga-
lėjo tik labai trumpai apsibūt. Pasižadėjo
atvykti kada nors ateityje su eile paskaitų a-
pie Rusiją.

Gruodžio 25.

Kalėdos. Neaplenkės mūs Kalėdų didu-
kas. Kiekvienam malonėjo atvežt kokią nors
dovanėlę.

1935 m.

Sausio 14 d.

Vidurmečio kvotimai... prasidėjo.

Vasario 24 d.

Įvyko mūsų didžiai gerbiamam provincijo-
lui, Tėveliui Jonui Jakaičiui, suruoštos pa-
gebtuvės, jojo Kunigystės, sidabrinio jubi-
liejaus proga. Vakarėlis padarė labai malo-
naus ir atmintino įspūdžio. Jubilijatą žo-
džiu sveikino Seminarijos fakultetas, auklė-
tiniai, broliai vienuoliai, didžiai gerbiami
Kunigas Jeronimas Vaičiūnas ir Kunigas
Ignas Albavičius, Chicagos kunigijos vadu-

Kovo 18 d.

Įsikūrė Amerikos Lietuvių Katalikų Stu-
dentų Organizacijos kuopa.

Birželio 23 d.

Metiniai kvotimai pasibaigė.

Liepos 17 d.

Visi Marijos Kalnelių gyventojai dirba
šiaurinio Seminarijos sparno statymo darbe.
Broliai klierikai neša, veža, krauna plytas;
maišo, veža, pila cementą; įkrausto geleži-
nius balkius. Visi darbuojasi sparčiai, link-
smi, sąžiningai... o statyba, diena po dienos
kyla į padanges.

Rugsėjo 21 d.

Išpylėm trečiojo aukšto grindis.

Rugsėjo 22 d.

Piknikas Marijonų ūkyje Seminarijos nau-
dai. Buvo graži, saulėta diena. Gan daug
žmonių privažiavo.

Lapkričio 28 d.

Iš ryto, p-nas Leonardas Šimutis malonėjo
pas mus atvykti su prakalba apie įspūdžius
gautus per pereitos vasaros kelionę į Lietu-
vą. Sujdomino visus naująja, jaunąja Lietuva.
Vakare įvyko labai linksmas "gaudeamus,"
kuris labai vaizdžiai išreiškė Padėkos Dienos
reikalą ir reikšmę.

1936 m.

Vasaros 16 d.

Lietuvos Nepriklausomybės Diena. Jau aš-
tuoniolika metų kaip Lietuva laisvai, sava-
rankiškai gyvuoja. Popiet klausėmės radi-
jo programos, kuri oro bangomis iš Lietuvos
per Atlantą pas mus atskrido.

Kovo 7 d.

Mūsų Seminarijos ypatingo Globėjo, An-
geliškojo Daktaro, šv. Tomo, šventė!

Didžiai gerbiamas rektorius kun. dr. Juo-
zas Vaitkevičius, skaitė paskaitą, kurioj gy-
vai ir visiems suprantamai apibudino šv.
Tomą kaip "dabartinės minties Gydytoją."

Kovo 30 d.

Puse po aštuntos iš ryto, pribuvo "steam
shovel" koplyčios pamatams iškastų...

Gegužės 4 d.

Atsilankė gerb kun. dr. Ražaitis, Vilkaviš-
čio Seminarijos profesorius.

Gegužės 5 d.

Išdirbome 9 pilnas valandas: išpylėm koplyčios pamatus. Broliai klierikai maišė, pylė, lygino cementą. Iš viso suvartota: 336 maišai cemento, 13,440 spatų akmenukų, 11,080 spatų smėlio.

Gegužės 13 d.

Atsilankė ponai: advokatas Juozas Laučka ir dr. Leimonas, pavasarininkų atstovai. Išgirdome idomų statistikų liečianėjų Lietuvos ekonominę, politinę ir moksliską darbuotę.

Gegužės 20 d.

Mūrininkai įmurijo pirmąsias Seminarijos koplyčios plytas.

Gegužės 31 d.

Šis Sekminių sekmadienis svarbus Marijonų Seminarijos istorijoje, nes šiandien įvyko Seminarijos koplyčios kertinio akmens pašventinimas. Iškilmingas Mišias atnašavo provincijolas, didžiai gerb. Tėvas J. Jakaitis, asistuojant a. a. Tėvui V. Kulikauskui ir kl. Tamui Poškai.

Koplyčios kertinį akmenį pašventino gerb. Pralotas Krušas.

Po pietų skaitlingai susirinkusieji dalyvavo piknike, kurio centras buvo Marijonų ūkyje. Oras buvo malonus.

Vakare, po paskutinio automobilio išvažiavimo, pradėjo staigiai lyti gražus tykus lietus. O neužilgo pasirodė vaivorykštė. Dievas myli Marijonus.

Birželio 22 d.

Paskutinė metinių kvotimų diena...

Liepos 1 d.

Sužinojom, kad provincijos kapitula paskyrė naują Seminarijos rektorių, kun. dr. J. Vaitkevičių.

Liepos 7 d.

Tėvas Vaitkevičius veda rekolekcijas.

Rugpjūčio 13 d.

Mūrininkai užbaigė mūrinimo darbą.

Rugsėjo 7 d.

Suėmė širdies atakas kun. Vincentą Kulikauską belaukiantį Mišias, per Gloria mirtinai pabalo, sudėjavo, veide išsimušė prakaitas. Kun. Vaitkevičiui atlaikius Mišias Tėvelis Kulikauskas atsigavęs, atlaikė skaitytas Mi-

šias, nors toks paširyžimas reikalavo nepaprastų jėgų. Vėliau dienoje Tėvelis Kulikauskas išvyko į lignoninę.

Rugsėjo 9 d.

Pusė po keturių iš ryto gavom žinią, kad kun. Kulikauskas staigiai mirė ketvirtą valandą tą patį rytą, šv. Kryžiaus lignoninėje, Chicagoj. Requiescat in pace.

Rugsėjo 12 d.

Trečią valandą popiet išlydėjom a. a. Tėvelio Kulikausko kūną iš jo numylėtos Seminarijos rūmų, iki lavonvežimio, kuris jį išvežė į Aušros Vartų Bažnyčią, Chicagoj.

Rugsėjo 14 d.

Bavom nuvykę į Aušros Vartų Bažnyčią dalyvauti kun. Kulikausko palaidojimo pamaldose. Klierikai giedojo P. A. Yon'o Requiem Mišias.

Nulydėjo kūną į kapus apie 200 automobilių. Prie kapo — minios žmonių. Paskutinę absoliuciją bažnyčioje suteikė J. E. vyskupas J. O'Brien. Pamokslą bažnyčioje pasakė kun. Pr. Vaitukaitis; kapinėse pamokslą pasakė kun. dr. Vaitkevičius.

Rugsėjo 21 d.

Atgiedodami Mišias, kurias atnašavo gerb. Tėvelis Rektorius Vaitkevičius, formaliai pradėjom mokslo metus.

Šį ryt vietoj pamokų, rektorius davė paskaitą tema "Kas žmogus."

Lapkričio 3 d.

Sugrįžo provincijolas — kun. J. Jakaitis. Buvo nuvykęs į provincijolų tarybą Romoj. Parvežė sveikinimų ir dovanų, kurių tarpe Nekalto Prasidėjimo paveikslas, dovana Seminarijai nuo Šventojo Tėvo, Pijaus XI. Parvežė ir ypatingą Popiežiaus palaiminimą Seminarijos profesoriams, auklėtiniams ir jų tėvams.

Lapkričio 28 d.

Kuriems buvo lestita priimti tonsurą — 12 — iš viso — buvo nuvykę į Mundelein'o Seminariją laikytų tonsurai kvotimų. Višiams gerai pasisekė.

Gruodžio 6 d.

Tonsuraturai buvo nuvykę į Quigley Žemesniosios Seminarijos koplyčią, priimti

Marijonų Seminarijos Naujosios Koplyčios pašventinimas įvyks Birželio 6 d. Pašventinimą atliks J. E. Vilius D. O'Brien, D. D. Po iškilmių įvyks piknikas Marjonų ūkyje. Ruoškimės iš anksto prie iškilmių!

tonsuros, kurią suteikė Jo Ekscelencija vy-
skupas B. Sheil.

Gruodžio 7 d.

Išpylėm salės grindis. Buvo šalta.

Gruodžio 8 d.

Nekalto Prasadėjimo šventė. Laisva diena.
Vakare suruošta programos. Gražiai pavyko.

1937 m.

Sausio 18 d.

Kvotimai užsibaigė.

Sausio 30 d.

Atvyko trys švč. Panelės Marijos Varg-
dienių seserys ir jų jų Generalė Motina Te-
rezija.

Vasario 16 d.

Lietuvos Nepriklausomybės šventė. 19 metų
sukaktuvės. Gražiai paminėjom puikiai pa-
ruoštu vakarėliu.

Kovo 19 d.

Šv. Juozapo šventė. Mūsų gerb. vedėjo
kun. dr. J. Vaitkevičiaus vardadienis. Va-
kare buvo perstatytas scenoje labai gražiai
prirengtas ir išpildytas veikalas: "Išpažin-
ties paslaptis."

Kovo 31 d.

Džiaugėmės per "gaudeamus" suruoštą
dvilypiu tikslu: — Velykas paminėt ir pa-

sveikinti Tėvelį Provincijolą, kurs tik ką
buvo grįžęs iš Pensylvanijos, kur dirbo
misijų darba.

Balandžio 8 d.

Užbaigė koplyčios tinkavimą.

Balandžio 12 d.

Truputį po dvylikos dieną, susilaukėme
mūsų Marijonų Kongregacijos aukštai ger-
biamą Tėvelį Generolą, kun. Andriejų Ciko-
to, M.I.C.

Balandžio 15 d.

Vakare suruoštas vakarėlis ir priimti ir
pasveikinti pas mus atvykusį Tėvelį Generolą.

GERAŠIRDŽIŲ AUKOS MARIJONŲ SEMINARIJAI

Petras Bendorius iš Detroit, Mich., gavęs
laišką iš Provincijolo kun. J. Jakaičio, M.I.C.,
prašant parinkti aukų Marijonų Seminarijai,
prašymą išpildė.

Aukojo sekantieji: P. Bendorius \$5, P.
Grybas \$5. Po \$1.00: M. Smaliukienė, Va-
lentukevičiai, J. O. Piragiai, J. Žilinskas,
J. Zyrinas, P. Padolskis, J. Tumša, J. Ja-
rušiūnas, D. Kasparavičienė, S. P. Paukš-
čiai, E. Siulčaitė, A. Smaliukas, adv. A. Con-
rad, J. Saplys ir M. Šimonis. Stankus 50c.,
J. Piragis 50c., J. Andruškevičius 50c., A.
Šimkonis 25c. Viso \$26.75. Pinigai pasiūsti.
Aukojusiems nuoširdžiai ačiū.

GRAŽI AUKA MARIJONŲ ŪKIUI

Pastaruoju laiku vienas Marijonų gera-
daris, būtent, T. Petrauskas, gyv. 5712 So.
Nothingham Ave., Chicagoj, teikėsi Marijonų
ūkiui paaukoti gražią karvę.

P-nui Petrauskui už suteiktą dovaną reišk-
kiam nuoširdžiausį ačiū! *Tėvai Marijonai.*

VAKARIENĘ IR ŠOKIUS

rengia

ŠVENTOJO VARDO DRAUGIJA

— ir —

ŠV. PRANCIŠKAUS DRAUGIJA

Sekmadienyje, Gegužės 16 d., 1937

Eagles Hall, 147 Broadway Melrose Park, Ill.

Ižanga — iš anksto perkant 50c. Prie durų 60c.

Pradžia 5 val vak.

Gerbiamieji tautiečiai, visi žinokite ir
atsiminkite šį parengimą ir visi į jį atsi-
lankykite. Tai bus didžiausia mūsų kol-
onijos pramoga šį sezoną. Visi bus pa-
tenkinti — seni ir jauni. *Ižanga vien į
šokius 25c.*

Pelnas skiriamas lango įtaisymui nau-
joje Marijonų Seminarijos koplyčioje.

Nuoširdžiai kviečiame visus atsilankyti,

Rengimo Komisija.

Marijonų Rėmėjų Dr-jos Amžinas Narys

A. † A.

MATEUŠAS ČIŽAUSKAS

Užmigo Viešpatyje balandžio 16 d., Mel-
rose Park, Ill.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikė dve-
jas šv. Mišias Dangun Žengimo šventėje, bal.
6 d. Visi Marijonų Rėmėjų Draugijos na-
riai prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dalį už
jo sielą.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Vaicekauskas A., Bellwood, Ill.	2.00
Brokevičienė M., Worcester, Mass. ..	3.00
Saulėnas J., Worcester, Mass.	3.00
Naudžiūnas B., Exeter, N. H.	2.00
Koakienė V., Dorchester, Mass.	3.00
Gaubienė O., So. Boston, Mass.	3.00
Skudris J., So. Boston, Mass.	3.00
Žuramskienė G., So. Boston, Mass. ..	3.00
Gedremas M., So. Boston, Mass.	3.00
Jurgelaitė V., So. Boston, Mass.	3.00
Sarafin J., Goodman, Wis.	1.00
Chiginskis F., Sheboygan, Wis.	3.00
Liberienė M., Worcester, Mass.	3.00
Stanievich I., Detroit, Mich.	2.00
Dainauskas F., Detroit, Mich.	3.00
Zautra A., Nashua, N. H.	3.00
Rutkauskas P., Chicago, Ill.	2.00
Drabickas S., Racine, Wis.	3.00
Orbušas K., Racine, Wis.	3.00
Sharika K., Irvington, N. J.	3.00
Kiedienė A., Hartford, Conn.	3.00
Mačiulienė L., So. Boston, Mass.	3.00
Šilakas G., Detroit, Mich.	3.00
Sedevičienė E., Hudson, Mass.	3.00
Klimas D., Chicago, Ill.	3.00
Kriocikas K., Chicago, Ill.	3.00
Muralytė E., Lietuva	2.00
Morris A., Norwood, Mass.	2.00
Miciūnienė B., New Britain, Conn.	3.00
Razdevičienė O., New Britain, Conn. ..	3.00
Sienuta L., Washington, D. C.	2.00
Paškauskas A., Waukegan, Ill.	3.00
Varnagirius M., Maywood, Ill.	3.00
Kodis, Taylorville, Ill.	3.00
Šukys J., Montreal, Canada	3.00
Barauskas J., Cicero, Ill.	3.00
Wrimusky H., Hocsick Falls, N. Y.	2.00
Maelivniėnė O., Chicago, Ill.	3.00
Janušauskas H., Cicero, Ill.	3.00
Cirbulens K., Montello, Mass.	2.00
Žemaitis M., Philadelphia, Pa.	3.00
Markis V., Brighton, Mass.	3.00
Švedienė E., Providence, R. I.	3.00
Banunas S., Orange, Mass.	3.00
Martinkaitė P., Philadelphia, Pa.	3.00
Terador J., Elmwood, Conn.	3.00
Paliukevičienė M., So. Boston, Mass. ..	1.00
Grigaitienė M., Detroit, Mich.	3.00
Girdzižiauskienė O., Waterbury, Conn.	3.00
Račienė M., Waterbury, Conn.	3.00
Norvilienė E., Duquesne, Pa.	3.00
Jurgaitienė O., Philadelphia, Pa.	3.00

Soja K., Scotville, Mich.	3.00
Valskis J., Chicago, Ill.	3.00
Petrenienė M., Detroit, Mich.	3.00
Šilakis G., Detroit, Mich.	3.00
Vičkus V., Chicago, Ill.	3.00
Kimutis J., Philadelphia, Pa.	2.00
Sesuo M. Kristos, Cantonsville, Md. ..	2.00
Juškauskienė O., Philadelphia, Pa.	2.00
Kantauskai J. ir Juz., Chicago, Ill. ..	3.00
Treinauskai O. ir N., Chicago, Ill. ..	3.00
Simonitis S. Mrs., Kingston, Pa.	4.00
Kriščiūnienė A., Philadelphia, P.	3.00
Augūnienė K., Philadelphia, Pa.	2.00
Kaulakienė, Philadelphia, Pa.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

Marijonų Vedamųjų Misijų Tvarkraštis

Velykų metu

Philadelphia, Pa., kun. Igno Zimblio klebonaujamoje bažnyčioje, geg. 31—birž. 6 d., misijos, kun. Adomas Morkūnas, M.I.C.

Cicero, Ill., kun. Jeronimo Vaičūno klebonaujamoje bažnyčioje, novena į šv. Antaną, birželio 4—13 d., tėvas generolas kun. Andrius Cikoto, M.I.C.

Maspeth, N. Y. — Novena į šv. Antaną: birželio 4—13 dd. — kun. Juozas Vaškevičius, M.I.C.

Marianapolis, Conn. — Metinės rekolekcijos: birželio 14—24 dd. — kun. dr. Alfonsas Jagminas, M.I.C.

Brooklyn, N. Y. — Novena į šv. Oną: Liepos 17—26 dd. — kun. dr. Alfonsas Jagminas, M.I.C.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro
Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ

400 puslapių knygą.

Kaina \$1.50

“LAIVAS”

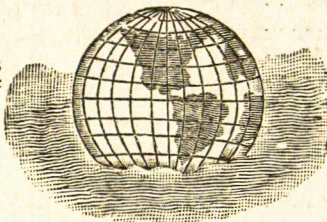
2334 So. Oakley Ave. Chicago, Ill.

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Kunigų Seminarijos Kopyčios Statybą!

AUKAS SIŪSKITE ŠIUO ADRESU:

Tėvas JONAS JAKAITIS, M.I.C. — Marian Seminary — Hinsdale, Illinois

Katalikų Pasaulyje

ŠV. TĖVAS INAUGURUOS PONTIFIKALĘ AKADEMIJĄ

Roma. — Šventasis Tėvas Pijus XI per privačią audijenciją pranešė kunigui Gemelli, O.F.M., kad jis pats, Popiežius, pasiryžęs inauguruoti pertvarkytą Pontifikalinę Mokslo Akademią savo gimimo dieną, gegužės 31 d.

Kun. Gemelli yra švč. Širdies universiteto Milane rektorius ir aukščiau minėtos akademijos prezidentas.

Pontifikalinė Mokslo Akademija sudaryta iš 70 žymiųjų mokslininkų, katalikų ir nekatalikų iš penkiolikos tautybių.

Britų yra 3 nariai; italų 30; J. Valstybių (paprastai vadinama amerikiečiais) 6; vokiečių 5; prancūzų 5; belgų 5; olandų 5; austrų 2 ir po vieną narį iš Norvegijos, Danijos, Kinijos, Lenkijos, Argentinos, Portugalijos ir Čekoslovakijos. Vienuolika iš jų visų yra gavę Nobelio prizus (dovanas).

Akademijos garbės nariais yra: kardinolas Pacelli, kardinolas Marchetti-Selvaggiani ir kunigaikštis Chigi Albani della Rovere.

Tą pačią dieną bus dar kitas įvykis: bus uždaryta tarptautinė katalikų spaudos paroda Vatikane.

POPIEŽIAUS GIMIMO DIENA BUS IŠKILMINGAI MINIMA

Washington. — Šventojo Tėvo Pijaus XI 80 metų amžiaus sukaktuvės šio gegužės mėnesio 31 d. iškilmingai ir džiaugsmingai bus minimos visose šios šalies katalikų vyskupijose. Pažymima, kad Porto Riko ir Alaskos katalikai tą patį darys.

Patirta, kad iškilmės rengiamos visam katalikiškam pasauliui. Katalikai dėkos Dievui už Popiežiaus pasveikimą ir maldaus pailginti jam gyvenimą. Popiežius Pijus XI ypač šiais audringais laikais Bažnyčiai labai reikalingas.

Gegužės 31 d. dėkonės iškilmingos pamaldos įvyks visose katedrose ir visose bažnyčiose.

ŠV. SOSTAS KOVOJA UŽ BAŽ. LAISVĘ VOKIETIJOJE

Vatikanas. — Šventasis Sostas pareiškia diktatoriui Hitleriui,

kad Katalikų Bažnyčiai nacių valdomoj Vokietijoje turi būti laisva, kad galėtų vykdyti dievišką misiją žmonių tarpe.

Popiežiaus valstybinis sekretorius kardinolas Pacelli įteikė notą Vokietijos atstovui Vatikane Diego von Bergen. Ši nota yra Šventojo Sosto atsakymas į Vokietijos protestą prieš Popiežiaus išleistą prieš pat Velykas encikliką dėl vykdomų Katalikų Bažnyčios persekiojimų Vokietijoje, nesiskaitant su padarytu konkordatu.

Šventojo Sosto notoje nutylima apie Hitlerio nesąmoningus išsišokimus per gegužės pirmosios iškilmes Berlyne. Pati nota švelnaus tono, bet griežta Bažnyčios teisių ir laisvės reikalui. Ypač be mažiausio kompromiso statomas reikalavimas, kad konkordato sąlygos turi būti pildomos ir apie tai negali būti pas nacių išsisukinėjimų. Katalikų mokyklos ir spauda neturi būti varžomos.

DAUGIAU BAŽNYČIŲ ATIDARYTA VERA CRUZ VALSTYBĖJE

Mexico City. — Katalikų sąjudis už bažnyčių atidarymą Vera Cruz valstybėje jau duoda gerų vaisių. Iš viso atidaryta jau 10 bažnyčių ir katedra Jalapa mieste.

Kitų valstybių katalikai pradeda bruzdėti už bažnyčių atidarymą.

AMERIKOS KATALIKAI SUDĖJO 641,000 DOLERIŲ MISIJOMS

Roma. — 1936 metais J. Valstybių katalikai davė 641,000 dolerių užsienių misijoms. Apie tai pranešė prelatas T. J. McDonnell iš New Yorko Tikėjimo Platinimo Draugijos generaliniam susirinkime.

Iš viso pasaulio užsienių misijoms suaukta apie 3 milijonai dol. J. Valstybių katalikai yra pirmoje vietoje.

JAUNO KANKINIO LAIŠKAS TĒVAMS

Kapucinų laikraštis Šveicarijāj paskelbė vieno jauno Ispanijos kankinio kunigo laišką, kurį jis parašė savo tėvams prieš pat savo sušaudymą. Laišką tėvams slapta perdavė vienas raudonųjų, kuris kankinį labai gerbęs. Laiške rašoma: "Šiandie, kai man sukako 24 metai amžiaus, rašau Jums, Tėveliai, paskutinį laišką, 9 val ryto. Gal būt, kai šis laiškas jus pasieks, manęs gyvųjų tarpe jau nebus. Esu suimtas vien už tai, kad neburnojau prieš Dievą, kaip iš manęs raudonieji reikalavo. Už kelių valandų tad būsiu kankinamas. Bet mirties laukiu labai ramiai ir džiaugsmingai, kad netrukus išvysiu danguje Tą, Kurį taip nuoširdžiai myliu. Mano kraujas teesie tikrojo tikėjimo tiesos patvirtinimas. Siunčiu Jums paskutinį sudiev. — Ignatius Daldacano."

ŠVENTASIS TĒVAS NUSIKĒLĒ Į VASARINIUS RŪMUS

Castel Gandolfo. — Gegužės 1 d. pavakarij iš Vatikano čia atvyko Šventasis Tėvas Pijus XI. Jo Šventenybė pasiryžęs čia išbūti pavasarį ir vasarą.

Kaip paprastai, Šventasis Tėvas gydytojo patariamąs daugiausia ilsėsis. Bet vargiai tas bus pildoma. Jo Šventenybė veržiasi į darbą.

Šeši automobiliai Šventąjį Tėvą čia atlydėjo iš Vatikano. Važiavimas užėmė apie vieną valandą. Šalia vasarinių rūmų Šventasis Tėvas rado raliuojančią gausingą tikinčiųjų minią, kuriai iš rūmų balkono suteikė apaštališką laiminimą.

ANGLIJOS KARALIUS JURGIS V MIRĖS KATALIKU

Denver, Colo. — Laikraštis Register rašo turįs dokumentinių įrodymų, kad Anglijos karalius Jurgis V miręs kataliku. Sakoma, šis faktas yra neginčijamas ir apie tai turi personalių informacijų kai kurie Amerikos katalikų vyskupai.

Kiek žinoma, Anglijos ir Amerikos spauda nė žodžiu neminėjo apie šį svarbų įvykį. Pas sergantį karalių Jurgį buvo pakviestas katalikų kunigas, kurs keletą valandų buvo užsidaręs su sengančiuoju. Karaliui suteikti paskutiniai Sakramentai. Anglikonų Cantenburio arkivyskupas pas sergantį karalių įleistas kai karalius jau merdėjo.

Panašiai buvo įvykę ir su mirusiu kara-

lium Eduardu VII, Jurgio V tėvu. Kun. Vaughan pas sergantį karalių Eduardą buvo pakviestas ir pas jį pasiliko apie dvi valandas.

Kun. Vaughan jau miręs. Būdamas gyvas jis nepatvirtino, nė nuginčino karaliaus Eduardo priėmimo į Katalikų Bažnyčią.

LIETUVIAI AMERIKOJE

NAUJAS DARBININKAS VIEŠPATIES VYNYNE

Philadelphia, Pa. — Šv. Karolio (St. Charles) seminarijoj, Overbrook, Pa. gegužės 22 dieną Philadelphijos arkivyskupas kard. Dougherty iššventins kunigu lietuvi klieriką Kazimierą J. Rakauską. Pirmąsias Šv. Mišias jaunasis kunigas laikys sekmdienį, gegužės 23 d. Šv. Juozapo lietuvių bažnyčioje, Du Bois, Pa. Gi vakare įvyks pagerbimo bankietas parapijos svetainėje.

Pažymėtina, kad kun. Kazimieras Rakauskas yra pirmas jaunuolis iš Šv. Juozapo parapijos tapti kunigu.

Tikimasi už kelių metų susilaukti ir antro kunigo, kuriuo bus Albertas Planta, šiuo laiku lankantis Tėvų Marijonų seminariją Hinsdale, Ill.

Kun. Kazimieras J. Rakauskas gimęs ir augęs Du Bois, Pa. Kadangi lietuviai dar neturėjo savosios lietuviškos mokyklos, kun. Kazimieras lankė Šv. Katarinos airių parapijos pradinę ir aukštesnę mokyklą. Ją baigęs, lankė St. Bonaventure kolegiją, ir paskui įstojo į Šv. Karolio seminariją, kurią šiais metais baigia.

Linkime jaunajam Dievo tarnui kogausiausių Dievo palaimų sėkmingai darbuotei Viešpaties vynyne!

LIETUVAITĖ PASIŽYMĖJO

Hartford, Conn. — Šiomis dienomis lietuvaite Aldona Mikolainytė (Daktaro Mikolainio sesutė), kuri lanko Šv. Juozapo Mergaičių Akademią Hartforde buvo išrinkta poezijos skaitytoja. Jos paveikslas tilpo Hartford Times laikraštyje. Ji matyti yra darbšti ir veikia keliose kolegijos komisijose.

LIETUVIAI GRAŽIAI PAREMIA MISIJAS

Chicago, Ill. — Dabartinis Šv. Tėvas Pijus XI, yra pavadintas Misijų Popiežium, nes dažnai žodžiais, raštais ir pravestais dar-

dais parodo, kad tikėjimo platinimas yra labai arti jo širdies. Misijų dirva yra plati. Žinovai rašo, kad visame pasaulyje yra arti bilijonas pagonų. Jų atvertimas yra milžiniškas darbas, reikalaujantis nepaprasto pasišventimo ir pasiaukojimo. Ordenai ir kongregacijos kasmet siunčia misijonierius, seseris į pagonų kraštus. Jų nuveikti darbai visiems yra žinomi. Jie kaip pirmieji misijonieriai t. y. apaštalai kenčia visokius vargus, persekiojimus ir neretai žiauri mirtis pagonų rankose jų laukia.

Tikėjimo platinimo darbas tik tuomet gali būti sėkmingas, kuomet jis yra remiamas dvasiniu ir materialiniu būdu t. y. maldomis ir misijonierių ir jų darbų užlaikymu. Malonu, tad, pastebėti, kad Chicagos lietuviai katalikai nėra užsilikę šiame darbe. Kiekviena parapija turi Maldos Apaštalystės kuopą, kurių nariai savo maldomis ir gerais darbais remia tą šventą darbą. Be to, šių metų Chicagos vyskupijos raportas parodo, kad lietuviškos parapijos Chicagoje paaukojo net \$2,811.97 misijoms. Dievas tikrai laimina tuos, kurie nors asmeniškai negali darbuotis tolimuose kraštuose, bet savo maldomis ir stambiomis aukomis platina Dievo karalystę žmonių širdyse.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

MIRĖ SENIAUSIAS KUNIGAS LIETUVOJ

Ž. Panemunė. — Balandžio 16 d. po sunkios ligos mirė kun. Simanas Skinkis, 95 metų amžiaus. Velionis kunigu išvestas 1868 m. kovo 7 d. Ilgus metus gyveno Ž. Panemunėje. 1933 m. atsisakė nuo klebono pareigų ir iki pat mirties gyveno Ž. Panemunėje kun. dek. J. Skinkio globoje. Velionis palaidotas balandžio 19 d.

GĖRISI LIETUVIŲ PAPROČIAIS

Danų laikraštis *Politiken* įdėjo danų rašytojo Broby-Johanseno studiją apie lietuviškus margučius ir lietuvių velykinius papročius. Jis rašo: "Trapūs išdailinti lukštai greta audinių ir medžio darbų gražiai kalba apie gabios žemdirbių tautos sudėtingą, bet originalų meną. Pagirtas dalykas, kad margučių kolekcija rado vietą ir Vytauto D. muziejuje." Dėl velykinių papročių, tai autoriumi patinka, kad Lietuvoje iki šiol išsilaikė idomios velykinės tradicijos: žaidimas

su kiaušiniiais ir pan., kurie daugelyje tautų jau seniai užmiršti.

NUKENTĖJO VIENUOLYNAS

Pajūris (Tauragės apskr.). — Kovo 24 d. užsidedę pranciškonų išlaikoma verpykla. Tame pačiame name po vienu stogu buvo taip pat malūnas ir lentpiūvė, bet malūnas ir lentpiūvė subėgusių žmonių ir pačių vienuolių dėka buvo išgelbėti. Gaisras kilo iš verpyklos. Nuostoliai siekia iki 80,000 litų.

ZAPYŠKY STATYS BAŽNYČIA

Neseniai Zapyšky buvo sušauktas parapijos susirinkimas, kuriame nutarta atstatyti per Didįjį Karą sugriautą Zapyškio bažnyčią. Taip pat galvojama sutvarkyti senutę bažnyčią ant Nemuno kranto, kur ją kasmet naikina potvyniai.

Per karą buvo sugriauta Raudondvario bažnyčia ir nugriauti Seredžiaus bažnyčios bokštai, tačiau dabar jau atstatyti. Iš karo sugriautų Panemunės bažnyčių dabar neatstatyta tik Zapyškio bažnyčia.

Kurortų administracijos nori pastatyti kurortiškas bažnytėles Kulautuvoje ir Kačerginėje. Kulautuvoje laikina bažnytėlė jau yra.

VAIKAS MOKINA TĖVĄ

Marijampolė. — Juozukas T., 9 metų berniukas, atsikėlęs ir guldamas, prieš valgi ir po valgio persišegnoja, o jo tėvas (daugelį metų nebuvęs bažnyčioj) iš jo pasijuokia, net kartais ima pykti, kam jis baidas nuo savęs muses ar kam vejąs velnius. Juozukas drąsiai su savo tėveliu ginčijasi: "Jei tu, tėveli, būtum geras, kaip sakaisi, tai nepragertum paskutinių centų ir neprašytum iš mamytės sunkiai jos uždirbtos duonutės." Kas vakaras jis nuoširdžiai meldžiasi, kad jo tėvelis vėl pasidarytų tikintis ir praktikuojantis žmogus. Ar tai ne apaštalas?

— Lenkų laikraštis *Slavo* praneša, kad Vilniaus mokyklose 50% mokinių serga džiova.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c